

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landstinget. № 66.

Tolvte Session.

35te Møde.

Torsdagen den 29de November Kl. 6½ Aften.

(Forfat.)

Formanden: Jeg mener, at det af Udvalget til § 1 stillede Endringsforslag kun er en Redaction.

Ordføreren: Ja der er ikke tilfattet nogen Forandring i Meningen derved.

Formanden: Det kan altsaa vedtages uden Afstemning.

Jeg sætter under Forhandling de af Udvalget til § 2 stillede Endringsforslag.

Ordføreren (Vehmann): Det ærede Thing vil see, at den Efterhøst, der har været for Udvalget, kun har været af ringe Betydning, idet nemlig de fleste af de stillede Forslag kun ere Redactionsforandringer. Jeg skal kun forudsikke den Bemærkning, at det Mindretal, der forrige Gang havde stillet endeel Endringsforslag, har af parlamentariske Grunde ikke fundet sig besejret til at stille dem igjen til denne Behandling; men naturligviis ligger deri ikke nogen Tilfjendbegivelse af, at det skulde have fraveget sit tidligere Standpunkt. Af de Forslag, der ere stillede til § 2, angaae det 1ste, 2det og 3die det samme Punkt. Der er nemlig i Paragraphen, som den blev vedtagen ved 2den Behandling, fastsat, at visse Rettigheder skulle tilfalde Godseieren, naar han har solgt

mindst 9 Bøndergaard til Brugerne eller til den af disses Børn, Svigerbørn, Stedbørn eller Pleiebørn, som Faderen eller, hvis han ingen Bestemmelse har efterladt sig, Moderen bevilgelig dertil har udseet. Det blev imidlertid af den ærede Minister bemærket, at derved vilde baade Fæstefamilierne og Godseieren kunne komme i Forlegenhed, nemlig i det Tilfælde hvor Brugerne begge vare døde, uden at have efterladt sig nogen Bestemmelse; Udvalget har derfor troet at kunne forene begge Siemød, deels saavidt muligt at opretholde Dispositionen, naar en saadan forelaae, og deels at lade Valget tilfalde Godseieren, naar der ingen Disposition forelaae, saaledes at denne Ret skal tilfalde ham, naar han blot overdrager Eiendommen til en af Fæsterens Familie, og blandt disse forskjellige Arvinger først til den, som Faderen har udseet, dernæst i Mangel af en saadan Bestemmelse den, som Moderen har udseet, og hvis heller ikke hun har bestemt Nogen, da til et hvilket som helst af Børnene. Der var i den samme Paragraph sagt, at den 10de Gaard, der skulde tilfalde Godseieren, skulde overgaae til hans frie Raadighed, og der blev oplæst det Spørgsmaal, hvad der skulde forståes derved. Udvalget har ingen Tvivl havt i saa Henseende og indstiller derfor eenstemmig som Tilføjning: „Som over Hovedgaardsjord“. En anden lille Bemærkning, som blev gjort, var den, at den, der ikke havde fulde 10 Gaarde, skulde have den samme Ret, naar han solgte, hvad han havde. Naturligviis skal han ikke kunne udtage til eget privat Brug, hvad han har solgt; Meningen er naturligviis den, som nu klarlig fremgaaer af Forslaget: „Med Und-